

ΜΑΣ «ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ» ΑΠΛΟΧΕΡΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

«Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να σκοτώσεις έναν άνθρωπο. Μπορείς να τον μαχαιρώσεις στην κοιλιά, να του αρπάξεις το ψωμί απ' το στόμα, να μην τον γιατρέψεις από την ασθένεια που πάσχει, να τον βάλεις σε μια άθλια κατοικία, να τον εξοντώσεις βάζοντάς τον να δουλεύει μέχρι θανάτου, να τον οδηγήσεις στην αυτοκτονία, να τον στείλεις στον πόλεμο. Λίγοι μόνο απ' αυτούς τους τρόπους είναι απαγορευμένοι στο κράτος μας.»

Bertold Brecht

- ✓ 23 Νοέμβρη 2016 : ένα τετράχρονο παιδί κινδύνεψε να καεί ζωντανό όταν πήρε φωτιά το σπίτι του στη Λάρισα από αναμμένα κεριά. Η ΔΕΗ είχε κόψει το ρεύμα στο συγκεκριμένο σπίτι αφού η οικογένεια, όντας φτωχή, αδυνατούσε να πληρώσει.
- ✓ 28 Νοέμβρη 2016 : 40χρονος άστεγος πεθαίνει στους υπόγειους διαδρόμους του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου στη Θεσσαλονίκη, όπου όπως δεκάδες άλλοι, αναζητούσε ζεστασιά και φαγητό από το περίσσειμα των ασθενών.
- ✓ 1 Δεκέμβρη 2017 : εργαζόμενη 42 ετών δολοφονείται σε κατάσταση των everest στην Αθήνα καθώς κατά τη διάρκεια εργασιών στο υπόγειο του καταστήματος πραγματοποιείται έκρηξη.
- ✓ 6 Γενάρη 2017 : 78χρονη πεθαίνει στην Κομοτηνή από εισπνοή αναθυμιάσεων. Είχε ανάψει μαγκάλι για να ζεσταθεί, καθώς στην περιοχή επικρατούσαν πολύ χαμηλές θερμοκρασίες.
- ✓ 24 Γενάρη 2017 : 22χρονος αιγύπτιος μετανάστης πεθαίνει στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Μόριας (Μυτιλήνη). Δηλητηριάστηκε από τις αναθυμιάσεις πρόχειρης θερμάστρας, ενώ προσπαθούσε να ζεσταθεί από το κρύο μέσα σε σκηνή.
- ✓ 27 Γενάρη 2017 : πεθαίνει στην αγκαλιά της μάνας του στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Ριτσώνας, βρέφος δύο μηνών από την Συρία. Η μικρή Noursan γεννήθηκε στις 26 Νοέμβρη του 2016 κι από την ημέρα γέννησής της διεγνώσθη κυστική ίνωση με αναπνευστικό πρόβλημα, που απαιτούσε συχνή ανάγκη υποστήριξης οξυγόνου.
- ✓ 6 Φλεβάρη 2017 : 35χρονος εργάτης που δούλευε σε δημοτικό έργο στην Αμαλιάδα, καταπλακώνεται από φύλλο πάνελ και λίγες ώρες αργότερα αφήνει την τελευταία του πνοή στο νοσοκομείο.
- ✓ 12 Μάρτη 2017 : πεθαίνει σε νοσοκομείο της Αθήνας ο 22χρονος Μέμο, διανομέας (ντελιβεράς) στα γνωστά καφέ-κάτεργα Mikel. Ο Μέμο είχε τραυματιστεί εν ώρα εργασίας στις αρχές του μήνα.
- ✓ 13 Μάρτη 2017 : 50χρονος χειριστής γερανοφόρου οχήματος σκοτώνεται λόγω ανατροπής του γερανού. Δεν είναι το πρώτο «ατύχημα» στα εργοτάξια του μετρό στη Θεσσαλονίκη, ούτε και το πρώτο θανατηφόρο. Ο θάνατος του χειριστή θα είχε αποφευχθεί αν η εταιρία έμπαινε σε έξοδα ώστε να μισθώσει έναν γερανό μεγαλύτερο και καταλληλότερο για τις εργασίες που απαιτούνταν.

- ✓ 27 Μάρτη 2017 : πρόσφυγας κρεμάστηκε στο λιμάνι του Πειραιά. Ήταν περίπου 25 χρόνων, με καταγωγή από τη Συρία και στα ρούχα του βρέθηκε το δελτίο αιτούντος διεθνούς προστασίας.

Το κείμενο αυτό θα μπορούσε να έχει τίτλο “Εβδομαδιαίος κατάλογος θανάτων εκμεταλλευόμενων”, γιατί αυτοί οι άνθρωποι δεν πέθαναν από άλλη αιτία, παρά από την “ατυχία” -έτσι ονομάζουν τα αφεντικά και τα κράτη ανάλογα περιστατικά - που είχαν να γεννηθούν και να αναπαραχθούν ως κομμάτι των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων, των εκμεταλλευόμενων, των καταπιεζόμενων, των φτωχών. Ή μήπως ήταν άλλος ο λόγος του θανάτου των συγκεκριμένων προλετάρων, αλλά και όλων αυτών που πεθαίνουν κάθε στιγμή εδώ αλλά και σε όλο τον κόσμο εξαιτίας των ανύπαρκτων έως πλημμελών συνθηκών ασφάλειας στους χώρους εργασίας ;

Εξαιτίας της οικονομικής τους αδυναμίας να προστατευθούν με ασφαλή μέσα από το κρύο; Που αφήνουν την τελευταία τους πνοή σε ένα παγκάκι ή με κομμένο το ρεύμα, είτε ζώντας φυλακισμένοι/ες μέσα σε σκηνές στα σύγχρονα στρατοπέδα συγκέντρωσης, ζώντας κάτω από συνθήκες ακραίου ψύχους ; Που αδυνατούν να πληρώσουν για την περίθαλψη τους ; Εξαιτίας της φτώχειας που ακόμα και σήμερα αρκετός κόσμος μπορεί να μη γνωρίζει, αλλά αποτελεί μία εφιαλτική καθημερινότητα για ολοένα και αυξανόμενο ποσοστό των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων.

Μιας φτώχειας που σταθερά οδηγεί στον θάνατο. Ακόμα κι αν λέγαμε ότι οι χώρες του “τρίτου κόσμου” μας πέφτουν μακριά, αρκεί να κοιτάξουμε απλά τη δική μας ζωή. Ας δούμε και το δίπλα διαμέρισμα, τον απέναντι εργασιακό χώρο, τον κοινωνικό μας περίγυρο για να βρούμε ποια είναι η **ΑΙΤΙΑ** που γεννά αυτούς τους θανάτους που προαναφέραμε. Τους συνεχείς θανάτους που περνάνε στα ψιλά, που χάνονται μέσα στην καθεστωτική προπαγάνδα με την οποία μας βομβαρδίζουν τα δελτία ειδήσεων, που πνίγονται από τα φαντασμαγορικά ριάλιτι, που χάνονται μέσα στην δίνη των διαφημίσεων και της προβολής μιας δήθεν ανέμελης ζωής από τα κρατικά και ιδιωτικά μέσα μαζικής αποχαύνωσης (εφημερίδες, τηλεοπτικά κανάλια, ραδιοφωνικοί σταθμοί κλπ). Ποια αιτία γεννά τις ουρές στα συσσίτια ;

Ποια αιτία γεννά τη δική μας φτώχεια ; Μήπως είναι ίδια με την αιτία που γεννά τον πλούτο των αφεντικών; Ποια αιτία γεννά την μετανάστευση ; Μήπως είναι ίδια με την αιτία που γεννά τον πόλεμο ; Ποια αιτία γεννά τις εξώσεις ανέργων και χαμηλόμισθων από τα υποθηκευμένα στις τράπεζες σπίτια τους ; Μήπως είναι ίδια με την αιτία που οι άστεγοι πληθαίνουν ; Ποια αιτία γεννά το κόψιμο των μισθών και των συντάξεων; Ποια αιτία μας επιβάλλει τις ιδιωτικοποιήσεις ;

Μήπως είναι ίδια με την αιτία που αυξάνει τα κέρδη των μεγαλύτερων επιχειρήσεων ; Ποια αιτία γεννά τις περικοπές στην υγεία ; Μήπως είναι ίδια με την αιτία που αυξάνει τις δαπάνες για πολεμικούς εξοπλισμούς ; Ποια αιτία γεννά την εκμετάλλευση ; Μήπως είναι ίδια με την αιτία που έχουμε συνηθίσει να σιωπούμε απέναντι της ; Με ποιες μεθοδεύσεις απλώνεται σαν πανούκλα γύρω μας η φτώχεια και η εξαθλίωση ; Ποιοι αποφασίζουν και εκτελούν αυτά τα μαζικά συμβόλαια θανάτου πάνω μας ;

Είναι το κράτος και ο καπιταλισμός, είναι η συνέχιση της κυριαρχίας της αστικής τάξης πάνω στις ζωές μας, στην εργασία, στον ελεύθερο χρόνο μας, στις κοινωνικές σχέσεις. Κράτος και κεφάλαιο αποφασίζουν ότι περισσεύουμε, ότι η ζωή μας είναι αναλώσιμη και μεθοδεύουν έντεχνα και νόμιμα την εξόντωσή μας. Μια μεθόδευση που εκτελεί ψυχρά και πιστά το πολιτικό προσωπικό του καθεστώτος και οι έμμισθοι υπηρέτες του κράτους (κατασταλτικοί μηχανισμοί, δικαστικό σώμα). Μια εντολή μαζικού θανάτου που θα εξασφαλίσει την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Είναι το πολιτικό και οικονομικό σύστημα που αναπαράγεται μέσα από την εκμετάλλευση ανθρώπου και φύσης, που μας ξεζουμίζει και που μας δολοφονεί χωρίς καμία τύψη επειδή, ας μη γελιόμαστε, δεν αποτελούμε τίποτα άλλο παρά μία πηγή κέρδους. Για την ακρίβεια, την κύρια πηγή κέρδους για τα αφεντικά μέσω της εργασίας μας, της καταναλωτικής μας δυνατότητας, του συνόλου της κοινωνικής μας ζωής.

Δολοφονημένοι κατά χιλιάδες στους πολέμους για να αυξήσουν τα κέρδη τους οι βιομηχανίες όπλων και οι έμποροι οπλικών συστημάτων, δολοφονημένοι στους χώρους εργασίας για να αυξήσουν την κερδοφορία τους τα αφεντικά, δολοφονημένοι από την φτώχεια και την εξαθλίωση επειδή δεν έχουν κερδοφορία όταν δεν μπορούμε να πληρώσουμε για να φάμε, για να ζεσταθούμε, για να πιούμε νερό, για να μετακινηθούμε. Δολοφονημένοι στα σύνορα, πνιγμένοι/ες στον πάτο του αιγαίου και φυλακισμένοι/ες κατά χιλιάδες στα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης, γιατί οι κυρίαρχοι αποφάσισαν ότι χρησιμοποίησαν όσους μετανάστες μπορούσαν να εκμεταλλευτούν και τους υπόλοιπους δεν τους χρειάζονται πλέον. Βιώνοντας μια μακροχρόνια περίοδο που ο παγκόσμιος ενδοκαπιταλιστικός ανταγωνισμός οξύνεται, τραπεζίτες, εφοπλιστές, βιομήχανοι, μεγάλα και μικρά αφεντικά, φορτώνουν στη δική μας πλάτη το κόστος του παραλογισμού του δικού τους οικονομικού συστήματος. Γίνεται ξεκάθαρη η αντίληψη που έχουν τόσο για τη ζωή μας και την ποιότητά της, όσο και για το θάνατό μας : αύξηση ορίων συνταξιοδότησης, μείωση του κόστους για την ασφάλεια των εργαζομένων, ανασφάλιστη εργασία, συμπίεσεις μισθών και συντάξεων για να μη μας φτάνουν ούτε για να καλύψουμε τις πιο βασικές μας ανάγκες. Ιδιωτικοποιήσεις βασικών υπηρεσιών επιβίωσης και αύξηση τιμολογίων αγαθών κοινής ωφέλειας (ρεύμα, νερό). Μαζικοί πλειστηριασμοί πρώτης κατοικίας και πώληση των ιδιωτικών χρεών των νοικοκυριών (πχ ΔΕΗ) σε διεθνή τοκογλυφικά κοράκια. Όποιος εκμεταλλευόμενος πιστεύει πως η ζωή του έχει την παραμικρή αξία για τους κυρίαρχους, αυταπατάται στα όρια της αυτοκτονίας. Όποια εκμεταλλευόμενη πιστεύει πως μπορεί ακόμη να βρει ατομική λύση στα προβλήματά της αλλά και να δώσει στην ίδια της την ζωή την αξία που της αρμόζει κοιτώντας την πάρτη της, πλανάται φλερτάροντας με την αυτοκαταστροφή.

Όσοι και όσες εξακολουθούν να φαντασιώνονται ότι αναθέτοντας την ζωή τους σε κάποιον αυτόκλητο πολιτικό σωτήρα, σε κάποια «νέα αριστερή ελπίδα», σε φασίστες δολοφόνους, σε οποιοδήποτε «νέο» ή παλιό πολιτικό μόρφωμα που πλασάρεται σαν προϊόν σουπερ μάρκετ, απλά χαρίζουν τη ζωή τους στα χέρια των κυρίαρχων. Τίποτα δεν κερδήθηκε αναθέτοντας την ζωή μας σε σωτήρες, τίποτα δεν αποκτήθηκε με μια απλωμένη παλάμη. Η υπόθεση

υπεράσπισης των ζωνών μας, η υπεράσπιση των κοινών μας συμφερόντων είναι δική μας αποκλειστική υπόθεση. Είναι κάτι πολύ παραπάνω από εκδίκηση για τους νεκρούς της τάξης μας. Είναι κάτι πολύ παραπάνω από υπεράσπιση της δικής μας ζωής. Είναι κάτι πολύ παραπάνω από το να γίνει πιο “ανθρώπινη” η καθημερινότητα μας, μόνο εδώ, μόνο σήμερα.

Είναι ο ιστορικός μονόδρομος για όλους και όλες εμάς, τους προλετάριους, τις αποκλεισμένες, τους φτωχούς, τις καταπιεσμένες, τους διαφορετικούς, τις άνεργες, τους αναλώσιμους, για να ζήσουμε μία ζωή αξιοβίωτη, μία ζωή με ελευθερία, με αξιοπρέπεια, με αλληλεγγύη. Να ζήσουμε μια ζωή που δε θα μαστίζεται από τους εθνικούς πολέμους, αλλά και από τον καθημερινό εσωτερικό πόλεμο που μας έχουν κηρύξει κράτος και αφεντικά. Είναι ο μονόδρομος της οριζόντιας πολιτικής οργάνωσης των ζωνών και των αγώνων μας μέσα από αντιεραρχικές συνελεύσεις γειτονιάς, μέσα από ταξικά σωματεία βάσης και εργατικές πρωτοβουλίες στους χώρους δουλειάς, μέσα από αυτοοργανωμένες πρωτοβουλίες μαθητών και φοιτητών στους χώρους εκπαίδευσης, αλλά και μέσα από τη σύνδεση κάθε πρωτοβουλίας αντίστασης σε ένα ευρύτερο σχήμα συντονισμού και οργάνωσης της απερίθρησής μας. Της κοινωνικής-ταξικής απερίθρησης που αποτελεί τον μονόδρομο της μαχητικής περιφρούρησης των ζωνών και των αγώνων μας, ώστε να συμμετέχουμε ισότιμα και, επιτέλους, επιθετικά στον εξελισσόμενο κοινωνικό πόλεμο. Για να αλλάξουμε τους ταξικούς συσχετισμούς και νικώντας να τελειώνουμε με όλους τους πολέμους που οι κυρίαρχοι έχουν κηρύξει εναντίον μας. Οφείλουμε να πάρουμε τις ευθύνες που μας αναλογούν και να απαντήσουμε :

ΘΑΝΑΤΟ ΣΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΑΠΟ ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ – ΤΑΞΙΚΗΣ ΑΥΤΟΑΜΥΝΑΣ

Για να γίνει αυτή η κοινωνική-ταξική αυτοάμυνα το εφελτήριο για την κοινωνική και ταξική απερίθρηση που θα περάσει πάνω από τους κυρίαρχους που μας επιβάλλουν τον θάνατο, πάνω από τους φασίστες και τους κρατικούς πάτρωνές τους. Για να σταματήσουμε να δεχόμαστε την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο ως φυσική συνθήκη, για να σταματήσουμε οριστικά τον πόλεμο ενάντια στις ζωές μας, για να μην συνηθίσουμε στον θάνατο που μας επιβάλλουν κράτος και κεφάλαιο.

Για να μπορέσουμε να χτίσουμε την κοινωνία της Ισότητας, της Αλληλεγγύης, της Ελευθερίας και της Κοινωνικής Συνείδησης, τον κόσμο του ελευθεριακού κομμουνισμού και της αναρχίας.

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΚΕΡΔΗΘΗΚΕ ΜΕ ΜΙΑ ΑΠΛΩΜΕΝΗ ΠΑΛΑΜΗ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΕΡΔΗΘΟΥΝ ΜΕ ΜΙΑ ΥΨΩΜΕΝΗ ΓΡΟΘΙΑ